

ETT DRAG UR HÄSTSTYNGETS (*GASTRUS* *EQUI* L.) BIOLOGI.

Under en botanisk-entomologisk exkursion i sommar i trakten af Torekov kom jag att göra en iakttagelse angående en sida af häststyngets biologi, som visserligen icke är ny, men som kanske icke är så bekant, att det icke är skäl att ägna den några rader. Jag har åtminstone icke i något svenskt arbete i entomologi sett några uppgifter därom.

En fjärdedels mil söder om Torekov ligger en väldig jordhög, som på kartan kallas Dagshög, hvilket enligt uppgift af personer i orten är en förvridning af Danskhög, så kallad efter de danska soldater, som där en gång blifvit nedgjorda och graf-lagda. När jag en vacker augusti-söndagsmorgon stod på dess topp, fästes min uppmärksamhet på några stora flugor, som likt humlor brummade omkring mig. Jag trodde först, att det var någon art humlefluga (*Volucella*), men efter infångandet af ett exemplar, hvilket skedde utan svårighet med blotta handen, befanns det vara häststynget. Flugorna satte sig tämligen snart på grässtrån med *abdomen* uppåtriktad. Allt emellanåt anlände ett nytt häststyng, brummade omkring något i luften och slog sig ned på ett grässtrå. Jag befann mig tydligen på en rendez-vous-plats för traktens utkläckta häststyng. De samlades tydligen här för att verkställa sin parning. Jag fann sedan i G. JÄGERS »Deutschlands Thierwelt», att iakttagelsen förut blifvit gjord. G. JÄGER säger härom: Några arter af *Oestrus*-släktet jämte häststynget stiga, så snart deras vingar efter puppskalets bristning äro flygfärdiga, högt upp i luften och flyga med rasande fart mot något högt föremål, på slättlandet ett kyrktorn, i bergstrakten alltid en bergspets. — Danskhög dominerar hela den kringliggande trakten, så att det icke var underligt, att häststynget valt denna plats för sina kärleksmöten. Denna förunderliga instinkt är tydligen betingad af dessa flugors lefnadssätt. Som bekant, afsätter det befruktade häststynget sina ägg på hästens hår; de

uppslickas af hästen och komma ner i hans mage och tarm, där larverna utvecklas och lefva under en tid af 10 månader, hvar efter de kommo ut med exkrementen och förpuppas i jorden. Dessa puppor komma tydligen att ligga på mycket spridda punkter, hvarför de olika könen icke så lätt skulle träffas, om icke de nyutkläckta flugorna genast styrde kosan till ett gemensamt ställe, och detta är den högsta punkten i grannskapet.

Johan Erikson.

Adjunkten C. G. THOMSONS samlingar. Från Lund har underrättelse ingått, att framlidne adjunkten THOMSONS efterlämnade insektsamlingar nu äro inköpta af universitetet och således komma att stanna inom landet, hvilket bör glädja hvarje vän af entomologien. Det är förnämligast hans på typer utomordentligt rika hymenoptersamling, som är af ett oberäkneligt stort värde, särskildt för dem, som vilja grundligare studera våra inhemska arter af denna intressanta insektordning.

Efter THOMSONS död måste tyvärr adjunkten i entomologi vid Lunds universitet indragas, och härigenom skulle det sorgliga kunna inträffa, att såväl hans som den likaledes dyrbara ZETTERSTEDTSKA diptersamlingen och kanske flera af mindre betydelse komma att sakna nödvändig tillsyn och vård; äfvensom att en högst behöflig handledning åt personer, som vilja grundligt och teoretiskt studera entomologi, komme att saknas i vårt land. Detta fastän entomologien numera börjat rycka upp i ledet bland de vetenskapsgrenar, som visat sig allt mer nyttiga äfven i praktiskt afseende! Vi hafva emellertid all anledning hoppas, att det ej skall gå så illa, sedan Kongl. Maj:t uti en proposition till innevarande Riksdag föreslagit, att en intendentsbefattning, i stället för den indragna adjunkten, upprättas vid Lunds universitet, hvars innehafvare skulle hafva till åliggande dels att vårda insektsamlingarna och dels att föreläsa vissa timmar i veckan i entomologi. Hvar och en, som önskar — och dessa äro ej så få — att entomologien, hvilken hittills räknat så höga anor i vårt land, ej skall gå tillbaka, måste alltså vara Kongl. Maj:t uppriktigt tacksam för framläggandet af propositionen och hoppas, att Riksdagen, som hittills alltid visat välvilja mot våra vetenskapliga inrättningar, skall bevilja erforderliga medel till omnämnda intendentsbefattnings inrättande och framtida bestånd.

Sven Lampa.